

ОБ'ЯВЛЕННЯ

розділ: [1](#) [2](#) [3](#) [4](#) [5](#) [6](#) [7](#) [8](#) [9](#) [10](#) [11](#) [12](#) [13](#) [14](#) [15](#) [16](#) [17](#)
[18](#) [19](#) [20](#) [21](#) [22](#)

РОЗДІЛ: 1

Об'явлення Ісуса Христа, яке дав Йому Бог, щоб показати Своїм рабам, що незабаром статися має. І Він показав, і послав Своїм Анголом рабові Своему Іванові, який свідчив про Слово Боже, і про свідчення Ісуса Христа, і про все, що він бачив.

³ Блаженний, хто читає, і ті, хто слухає слова пророцтва та додержує написане в ньому, час бо близький!

⁴ Іван до семи Церков, що в Азії: благодать вам і мир від Того, Хто є, Хто був і Хто має прийти; і від семи духів, що перед престолом Його,

⁵ та від Ісуса Христа, а Він Свідок вірний, Первенець з мертвих і Владика земних царів. Йому, що нас полюбив і кров'ю Своею обмив нас від наших гріхів,

⁶ що вчинив нас царями, священиками Богові й Отцеві Своему, Тому слава та сила на вічні віки! Амінь.

⁷ Ото Він із хмарами йде, і побачить Його кожне око, і ті, що Його прокололи були, і всі племена землі будуть плакати за Ним. Так, амінь!

⁸ Я Альфа й Омега, говорить Господь, Бог, Той, Хто є, і Хто був, і Хто має прийти, Вседержитель!

⁹ Я, Іван, ваш брат і спільник у біді, і в царстві, і в терпінні в Ісусі, був на острові, що зветься Патмос, за Слово Боже і за свідчення Ісуса Христа.

¹⁰ Я був у душі Господнього дня, і почув за собою голос гучний, немов сурми,

¹¹ який говорив: Що бачиш, напиши те до книги, і пошли до сімох Церков: до Ефесу, і до Смірни, і до Пергаму, і до Тіятирів, і до Сард, і до Філядельфії, і до Лаодикії.

¹² І я оглянувся, щоб побачити голос, що говорив зо мною. І, оглянувшись, я побачив сім свічників золотих;

¹³ а посеред семи свічників Подібного до Людського Сина, одягненого в довгу одежу і підперезаного по грудях золотим поясом.

¹⁴ А Його голова та волосся білі, немов біла вовна, як сніг; а очі Його немов полум'я огняне.

¹⁵ А ноги Його подібні до міді, розпалені, наче в печі; а голос Його немов шум великої води.

¹⁶ І сім зір Він держав у правиці Своїй, а з уст Його меч обосічний виходив, а обличчя Його, немов сонце, що світить у силі своїй.

¹⁷ І коли я побачив Його, то до ніг Йому впав, немов мертвий. І поклав Він на мене правицю Свою та й промовив мені: Не лякайся! Я Перший і Останній,

¹⁸ і Живий. І був Я мертвий, а ось Я Живий на вічні віки. І маю ключі Я від смерти й від аду.

¹⁹ Отже, напиши, що ти бачив, і що є, і що має бути по цьому!

²⁰ Таємниця семи зір, що бачив ти їх на правиці Моїй, і семи свічників золотих: сім зір, то Анголи семи Церков, а сім свічників, що ти бачив, то сім Церков.

РОЗДІЛ: 2

До Ангола Церкви в Ефесі напиши: Оце каже Той, Хто тримає сім зір у правиці Своїй, Хто ходить серед семи свічників золотих:

² Я знаю діла твої, і працю твою, і твою терпеливість, і що не можеш терпіти лихих, і випробував тих, хто себе називає апостолами, але ними не є, і знайшов, що фальшиві вони.

³ І ти маєш терпіння, і працював для Ймення Мого, але не знемігся.

⁴ Але маю на тебе, що ти покинув свою першу любов.

⁵ Отож, пам'ятай, звідки ти впав, і покайся, і вчинки давніші роби. Коли ж ні, то до тебе прийду незабаром, і зрушу твого свічника з його місця, якщо не покаєшся.

⁶ Але маєш оце, що ненавидиш учинки Николаїтів, яких і Я ненавиджу.

⁷ Хто має вухо, хай чує, що Дух промовляє Церквам: переможцеві дам їсти від дерева життя, яке в раю Божім.

⁸ А до Ангола Церкви в Смірні напиши: Оце каже Перший й Останній, що був мертвий й ожив:

⁹ Я знаю діла твої, і біду, і убожество, але ти багатий, і зневагу тих, що говорять про себе, ніби юдеї вони, та ними не є, але вони зборище сатани.

¹⁰ Не бійся того, що маєш страждати! Ось диявол вкидатиме декого з вас до в'язниць, щоб вас випробувати. І будете мати біду десять день. Будь вірний до смерти, і Я тобі дам вінця життя!

¹¹ Хто має вухо, хай чує, що Дух промовляє Церквам: переможець не буде пошкоджений від другої смерти.

¹² А до Ангола Церкви в Пергамі напиши: Оце каже Той, що має меч обосічного:

¹³ Я знаю діла твої, і що де ти живеш, там престол сатани. І тримаєш ти Ймення Моє, і ти не відкинувся від віри Моєї навіть за днів, коли в вас, де живе сатана, був убитий Антипа, свідок Мій вірний.

¹⁴ Але трохи Я маю на тебе, бо маєш там тих, хто тримається науки Валаама, що навчав був Балака покласти спотикання перед синами Ізраїля, щоб їли ідольські жертви й розпусту чинили.

¹⁵ Так маєш і ти таких, що тримаються науки Николаїтської так само.

¹⁶ Тож покайся! Коли ж ні, то до тебе прийду незабаром, і воюватиму з ними мечем Своїх уст.

¹⁷ Хто має вухо, хай чує, що Дух промовляє Церквам: переможцеві дам їсти приховану манну, і дам йому білого каменя, а на камені написане ймення нове, якого не знає ніхто, тільки той, хто приймає його.

¹⁸ І до Ангола Церкви в Тіятирах напиши: Оце каже Син Божий, що має очі Свої, як полум'я огняне, а ноги Його подібні до міді:

¹⁹ Я знаю діла твої, і любов, і віру, і службу, і твою терпеливість, і останні вчинки твої, що більші за перші.

- ²⁰ Але маю на тебе, що жінці Єзавелі, яка каже, ніби вона пророкиня, ти попускаєш навчати та зводити рабів Моїх, чинити розпусту та їсти ідолоські жертви.
- ²¹ І Я дав був їй часу, щоб покалася, та вона не схотіла покаятися в розпусті своїй.
- ²² Ось Я кину її на ложе, а тих, що чинять із нею розпусту, у велику біду, коли тільки в учинках своїх не покаються,
- ²³ а діти її поб'ю смертю. І пізнають усі Церкви, що Я Той, Хто нирки й серця вивіряє, і Я кожному з вас дам за вчинками вашими.
- ²⁴ А вам, та іншим, що в Тіятирах, що не мають науки цієї, і як кажуть не розуміють так званих глибин сатани, кажу: не накладу на вас іншого тягару,
- ²⁵ тільки те, що ви маєте, тримайте, аж поки прийду.
- ²⁶ А переможцеві, і тому, хто аж до кінця додержує Мої вчинки, Я дам йому владу над поганами,
- ²⁷ і буде пасти їх залізним жезлом; вони, немов глиняний посуд, покрушаться, як і Я одержав владу від Свого Отця,
- ²⁸ і дам Я йому зорю досвітню.
- ²⁹ Хто має вухо, хай чує, що Дух промовляє Церквам!

РОЗДІЛ: 3

А до Ангола Церкви в Сардах напиши: Оце каже Той, Хто має сім Божих духів і сім зір: Я знаю діла твої, що маєш ім'я, ніби живий, а ти мертвий.

² Будь чуйний та решту зміцняй, що мають померти. Бо Я не знайшов твоїх діл закінченими перед Богом Моїм.

³ Отож, пам'ятай, як ти взяв і почув, і бережи, і покайся. А коли ти не чуйний, то на тебе прийду, немов злодій, і ти знати не будеш, якої години на тебе прийду.

⁴ Та ти маєш і в Сардах кілька імен, що одержі свої вони не споганили, і в білій зо Мною ходитимуть, бо гідні вони.

⁵ Переможець зодягнеться в білу одержу, а ймення його Я не змию із книги життя, і ймення його визнаю перед Отцем Своїм і перед Його Анголами.

⁶ Хто має вухо, хай чує, що Дух промовляє Церквам!

⁷ І до Ангола Церкви в Філадельфії напиши: Оце каже Святий, Правдивий, що має ключа Давидового, що Він відчиняє, і ніхто не зачинить, що Він зачиняє, і ніхто не відчинить.

⁸ Я знаю діла твої. Ось Я перед тобою дверей не зачинив, і їх зачинити не може ніхто. Хоч малу маєш силу, але слово Моє ти зберіг, і від Ймення Мого не відкинувся.

⁹ Ось Я зроблю, що декого з зборища сатани, із тих, що себе називають юдеями, та ними не є, але кажуть неправду, ось Я зроблю, що вони прийдуть та вклоняться перед ногами твоїми, і пізнають, що Я полюбив тебе.

¹⁰ А що ти зберіг слово терпіння Мого, то й Я тебе збережу від години випробовування, що має прийти на весь всесвіт, щоб випробувати мешканців землі.

¹¹ Я прийду незабаром. Тримай, що ти маєш, щоб твого вінця ніхто не забрав.

¹² Переможця зроблю Я стовпом у храмі Бога Мого, і він вже не вийде назовні, і на нім напишу Ім'я Бога Мого й ім'я міста Бога Мого, Єрусалиму Нового, що з неба сходить від Бога Мого, та нове Ім'я Своє.

¹³ Хто має вухо, хай чує, що Дух промовляє Церквам!

¹⁴ І до Ангола Церкви в Лаодикії напиши: Оце каже Амінь, Свідок вірний і правдивий,

початок Божого творива:

15 Я знаю діла твої, що ти не холодний, ані гарячий. Якби то холодний чи гарячий ти був!

16 А що ти літеплий, і ні гарячий, ані холодний, то виплюну тебе з Своїх уст...

17 Бо ти кажеш: Я багатий, і збагатів, і не потребую нічого. А не знаєш, що ти нужденний, і мізерний, і вбогий, і сліпий, і голий!

18 Раджу тобі купити в Мене золота, в огні перочищеного, щоб збагатитись, і білу одіж, щоб зодягтися, і щоб ганьба наготи твоєї не видна була, а мастю на очі намасти свої очі, щоб бачити.

19 Кого Я люблю, тому докоряю й караю того. Будь же ревний і покайся!

20 Ось Я стою під дверима та стукаю: коли хто почує Мій голос і двері відчинить, Я до нього ввійду, і буду вечеряти з ним, а він зо Мною.

21 Переможцеві сісти Я дам на Моєму престолі зо Мною, як і Я переміг був, і з Отцем Своїм сів на престолі Його.

22 Хто має вухо, хай чує, що Дух промовляє Церквам!

РОЗДІЛ: 4

По цьому я поглянув, і ось двері на небі відчинені, і перший голос, що я чув його, як сурму, що зо мною говорив, сказав: Іди сюди, і Я тобі покажу, що статися має по цьому!

2 І зараз у дусі я був. І ось престол стояв на небі, а на престолі Сидячий.

3 А Сидячий подібний був з вигляду до каменя яспіса й сардиса, а веселка навколо престолу видом подібна була до смарагду.

4 А навколо престолу двадцять чотири престоли, а на престолах я бачив двадцятьох чотирьох старців, що сиділи, у шати білі одягнені, а на головах своїх мали вінці золоті.

5 А від престолу виходили блискавки, і голоси, і громи. А перед престолом горіли сім свічників огняних, а вони сім духів Божих.

6 І перед престолом як море скляне, до кришталю подібне. А серед престолу й навколо престолу четверо тварин, повні очей спереду й ззаду.

7 І перша тварина подібна до лева, а друга тварина подібна до теляти, а третя тварина мала лице, як людина, а четверта тварина подібна до орла, що летить.

8 І ті чотири тварині, кожна з них мала навколо по шість крил, а всередині повна очей. І спокою не мають вони день і ніч, промовляючи: Свят, свят, свят Господь, Бог Вседержитель, що Він був, і що є, і що має прийти!

9 І коли ті тварини складають славу, і честь, і подяку Тому, Хто сидить на престолі й живе віки вічні,

10 тоді падають двадцять чотири старці перед Тим, Хто сидить на престолі, і вклоняються Тому, Хто живе віки вічні, і складають вінці свої перед престолом та кажуть:

11 Достойний Ти, Господи й Боже наш, прийняти славу, і честь, і силу, бо все Ти створив, і з волі Твоєї існує та створене все!

РОЗДІЛ: 5

- 1** Я бачив в правиці Того, Хто сидить на престолі, книгу, написану всередині й назовні, і запечатану сімома печатками.
- 2** І бачив я потужного Ангола, який гучним голосом кликав: Хто гідний розгорнути книгу, і зламати печатки її?
- 3** І не міг ніхто ні на небі, ні на землі, ані під землею розгорнути книги, ані навіть зазирнути в неї.
- 4** І плакав я гірко, що не знайшовся ані один гідний розгорнути й прочитати книгу, ані навіть зазирнути в неї.
- 5** А один із старців промовив до мене: Не плач! Ось Лев, що з племені Юдиного, корень Давидів, переміг так, що може розгорнути книгу, і зламати сім печаток її.
- 6** І я глянув, і ось серед престолу й чотирьох тварин і серед старців стоїть Агнець, як заколений, що має сім рогів і сім очей, а це сім Божих духів, посланих на всю землю.
- 7** І Він підійшов, і взяв книгу з правиці Того, Хто сидить на престолі.
- 8** А коли Він узяв книгу, то чотири тварині й двадцять чотири старці попадали перед Агнцем, а кожен мав гусли й золоті чаші, повні пахоців, а вони молитви святих.
- 9** І нову пісню співають вони, промовляючи: Ти достойний узяти цю книгу, і розкрити печатки її, бо Ти був заколений, і кров'ю Своєю Ти викупив людей Богові з усякого племені, і язика, і народу, і люду.
- 10** І Ти їх зробив для нашого Бога царями, і священниками, і вони на землі царюватимуть!
- 11** І я бачив, і чув голос багатьох Анголів навколо престолу, і тварин, і старців, і число їх було десятки тисяч раз по десять тисяч і тисячі тисяч.
- 12** І казали вони гучним голосом: Достойний Агнець, що заколений, прийняти силу, і багатство, і мудрість, і міць, і честь, і славу, і благословення!
- 13** І кожне створіння, що воно на небі, і на землі, і під землею, і на морі, і все, що в них, чув я, говорило: Тому, Хто сидить на престолі, і Агнцеві благословення, і честь, і слава, і сила на вічні віки!
- 14** А чотири тварині казали: Амінь! І двадцять чотири старці попадали та поклонились Тому, Хто живе повік віку!

РОЗДІЛ: 6

- 1** Я бачив, що Агнець розкрив одну з семи печаток, і почув я одну з чотирьох тих тварин, яка говорила, як голосом грому: Підійди!
- 2** І я глянув, і ось кінь білий, а той, хто на ньому сидів, мав лука. І вінця йому дано, і він вийшов, немов переможець, і щоб перемогти.
- 3** І коли другу печатку розкрив, я другу тварину почув, що казала: Підійди!
- 4** І вийшов кінь другий, червоний. А тому, хто на ньому сидів, було дано взяти мир із землі та щоб убивали один одного. І меч великий був даний йому.
- 5** І коли третю печатку розкрив, я третю тварину почув, що казала: Підійди! І я глянув, і ось кінь вороний. А той, хто на ньому сидів, мав вагу в своїй руці.
- 6** І я ніби голос почув посеред чотирьох тих тварин, що казав: Ківш пшениці за динарія, і три ковші ячменю за динарія, а оливи й вина не марнуй!
- 7** А коли Він четверту печатку розкрив, я четверту тварину почув, що казала: Підійди!
- 8** І я глянув, і ось кінь чалий. А той, хто на ньому сидів, на ім'я йому Смерть, за ним же слідом ішов Ад. І дана їм влада була на четвертій частині землі забивати мечем, і

голодом, і мором, і земними звірми.

⁹ І коли п'яту печатку розкрив, я побачив під жертівником душі побитих за Боже Слово, і за свідчення, яке вони мали.

¹⁰ І кликнули вони гучним голосом, кажучи: Аж доки, Владико святий та правдивий, не будеш судити, і не мститимеш тим, хто живе на землі, за кров нашу?

¹¹ І кожному з них дано білу одежу, і сказано їм іще трохи спочити, аж поки доповнять число їхні співслуги, і брати їхні, що будуть побиті, як і вони.

¹² І коли шосту печатку розкрив, я поглянув, і ось сталось велике трясіння землі, і сонце зчорніло, як міх волосяний, і увесь місяць зробився, як кров...

¹³ І на землю попадали зорі небесні, як фіґове дерево ронить свої недозрілі плоди, коли потрясе сильний вітер...

¹⁴ І небо сховалось, згорнувшись, немов той сувій пергамену, і кожна гора, і кожен острів порушилися з своїх місць...

¹⁵ І земні царі, і вельможі та тисячники, і багаті та сильні, і кожен раб та кожен вільний, поховались у печери та в скелі гірські,

¹⁶ та й кажуть до гір та до скель: Поспадайте на нас, і позакривайте ви нас від лиця Того, Хто сидить на престолі, і від гніву Агнця!...

¹⁷ Бо прийшов це великий день гніву Його, і хто встати може?

РОЗДІЛ: 7

А по цьому я бачив чотирьох Анголів, що стояли на чотирьох кутах землі та тримали чотири земні вітри, щоб вітер не віяв на землю, ані на море, ані на жодне дерево.

² І бачив я іншого Ангола, що від схід сонця виходив, і мав печатку Бога Живого. І він гучним голосом крикнув до чотирьох Анголів, що їм дано пошкодити землі та морю,

³ говорячи: Не шкодьте ані землі, ані морю, ані дереву, аж поки ми покладемо печатки рабам Бога нашого на їхніх чолах!

⁴ І почув я число попечатаних: сто сорок чотири тисячі попечатаних від усіх племен Ізраїлевих синів:

⁵ з племени Юдиного дванадцять тисяч попечатаних, з племени Рувимового дванадцять тисяч, з племени Ґадового дванадцять тисяч,

⁶ з племени Асирового дванадцять тисяч, з племени Нефталимового дванадцять тисяч, з племени Манасіїного дванадцять тисяч,

⁷ з племени Симеонового дванадцять тисяч, з племени Левіїного дванадцять тисяч, з племени Іссахарового дванадцять тисяч,

⁸ з племени Завулонового дванадцять тисяч, з племени Йосипового дванадцять тисяч, з племени Веніяминового дванадцять тисяч попечатаних.

⁹ Потому я глянув, і ось натовп великий, що його зрахувати не може ніхто, з усякого люду, і племен, і народів, і язиків, стояв перед престолом і перед Агнцем, зодягнені в білу одежу, а в їхніх руках було пальмове віття.

¹⁰ І взивали вони гучним голосом, кажучи: Спасіння нашому Богові, що сидить на престолі, і Агнцеві!

¹¹ А всі Анголи стояли навколо престолу та старців і чотирьох тих тварин. І вони на обличчя попадали перед престолом, і вклонилися Богові,

¹² кажучи: Амінь! Благословення, і слава, і мудрість, і хвала, і честь, і сила, і міць

нашому Богу на вічні віки! Амінь!

13 І відповів один із старців, і до мене сказав: Оці, що зодягнені в білу одежу, хто вони й звідкіля поприходили?

14 І сказав я йому: Мій пане, ти знаєш! Він же мені відказав: Це ті, що прийшли від великого горя, і випрали одіж свою, та вибілили її в крові Агнця...

15 Тому то вони перед Божим престолом, і в храмі Його день і ніч Йому служать. А Той, Хто сидить на престолі, розтягне намета над ними.

16 Вони голоду й спраги терпіти не будуть уже, і не буде палити їх сонце, ані спека яка.

17 Бо Агнець, що серед престолу, буде їх пасти, і водитиме їх до джерел вод життя. І Бог кожну сльозу з очей їхніх зітре!

РОЗДІЛ: 8

1 коли сьому печатку розкрив, німа тиша настала на небі десь на півгодини.

2 І я бачив сімох Анголів, що стояли перед Богом. І дано було їм сім сурем.

3 І прийшов другий Ангол, та й став перед жертівником із золотою кадильницею. І було йому дано багато кадила, щоб до молитов усіх святих додав на золотого жертівника, що перед престолом.

4 І знявся дим кадильний з молитвами святих від руки Ангола перед Бога.

5 А Ангол кадильницю взяв, і наповнив її огнем із жертівника, та й кинув на землю. І зчинилися громи, і гуркотнява, і блискавиці та трясіння землі...

6 І сім Анголів, що мали сім сурем, приготувалися, щоб сурмити.

7 І засурмив перший Ангол, і вчинилися град та огонь, перемішані з кров'ю, і впали на землю. І спалилась третина землі, і згоріла третина дерев, і всіляка зелена трава погоріла...

8 І засурмив другий Ангол, і немов би велика гора, розпалена огнем, була вкинена в море. І третина моря зробилася кров'ю,

9 і померла третина морського створіння, що мають життя, і загинула третина кораблів...

10 І засурмив третій Ангол, і велика зоря спала з неба, палаючи, як смолоскип. І спала вона на третину річок та на водні джерела.

11 А ймення зорі тій Полин. І стала третина води, як полин, і багато з людей повмирали з води, бо згіркла вона...

12 І засурмив Ангол четвертий, і вдарено третину сонця, і третину місяця, і третину зір, щоб затьмилася їхня третина, щоб третина дня не світила, так само ж і ніч...

13 І бачив, і чув я одного орла, що летів серед неба і кликав гучним голосом: Горе, горе, горе тим, хто живе на землі, від голосів сурмових позосталих трьох Анголів, що мають сурмити!...

РОЗДІЛ: 9

1 засурмив п'ятий Ангол, і я бачив зорю, що спала із неба додолу. І їй даний був ключ від криниці безодньої.

2 І вона відімкнула криницю безодню, і дим повалив із криниці, мов дим із великої печі. І затьмилася сонце й повітря від криничного диму...

- ³ А з диму на землю вийшла сарана, і дано їй міць, як мають міць скорпіони земні.
- ⁴ І наказано їй, щоб вона не шкодила земній траві, ані жадному зіллю, ані жадному дереву, але тільки тим людям, які на чолах не мають печатки Божої.
- ⁵ І було дано їй, щоб їх не вбивати, але мучити п'ять місяців; а мука від неї, як мука від скорпіона, коли вкусить людину.
- ⁶ І в ті дні люди смерти шукатимуть, та не знайдуть її! Померти вони захотять, та втече від них смерть!...
- ⁷ А вигляд сарани був подібний до коней, на війну приготованих; а на головах у неї немов би вінки, подібні на золото, а обличчя її немов людські обличчя.
- ⁸ І мала волосся як волосся жіноче, а її зуби були немов лев'ячі.
- ⁹ І мала вона панцери, немов панцери залізні; а шум її крил немов шум колесниць, коли коней багато біжить на війну.
- ¹⁰ І мала хвости, подібні до скорпіонових, та жала, а в неї в хвостах її влада п'ять місяців шкодити людям.
- ¹¹ І мала вона над собою царя, ангола безодні; йому по-єврейському ім'я Аваддон, а по-грецькому звався він Аполліон!
- ¹² Одне горе минуло! Ось за ним ще два горя надходять!
- ¹³ І засурмив шостий Ангол, і я почув один голос із чотирьох рогів золотого жертівника, який перед Богом,
- ¹⁴ що казав шостому Анголові, який мав сурму: Розв'яжи чотирьох Анголів, що пов'язані при великій річці Ефраті.
- ¹⁵ І були порозв'язувані чотири Анголи, приготовані на годину, і на день, і на місяць, і на рік, щоб убили третину людей.
- ¹⁶ А число кінного війська двадцять тисяч раз по десять тисяч; і я чув їхнє число.
- ¹⁷ І так бачив я коней в видінні, а на них верхівців, що панцери мали огняні, і гіяцинтові, і сірчані. А голови в коней немов голови лев'ячі, а з їхнього рота виходив огонь, і дим, і сірка.
- ¹⁸ І побита була третина людей від цих трьох поразок, від огню, і від диму, і від сірки, що виходили з їхніх ротів.
- ¹⁹ Сила бо коней була в їхнім роті та в їхніх хвостах. А хвости їхні подібні до вужів, що мають голови, і ними вони шкоду чинять.
- ²⁰ А решта людей, що не вбита була цими поразками, не покалася за діла своїх рук, щоб не кланятись демонам, ані ідолам золотим, і срібним, і мідяним, і кам'яним, і дерев'яним, що не можуть вони ані бачити, ані чути, ані ходити.
- ²¹ І вони не покалися в своїх убивствах, ані в чарах своїх, ні в розпусті своїй, ні в крадіжках своїх...

РОЗДІЛ: 10

- ¹ бачив я іншого потужного Ангола, що сховався із неба. Був одягнений в хмару, і над його головою веселка була, а обличчя його як стовпи огняні,
- ² і мав у руці своїй книжку розгорнену. І він поставив свою праву ногу на море, а ліву на землю,
- ³ і закричав гучним голосом, як лев той ричить. І як він закричав, то заговорили сім громів голосами своїми.
- ⁴ А як заговорили сім громів голосами своїми, я хотів був писати. Та я почув голос із

неба, що до мене казав: Запечатай оте, що сім громів казали, і того не пиши!

⁵ А Ангол, що я бачив його, як стояв він на морі й землі, зняв до неба правицю свою

⁶ та й поклявся Живучим по вічні віки, Який створив небо та те, що на ньому, і землю та те, що на ній, і море й що в нім, що вже часу не буде,

⁷ а дня голосу сьомого Ангола, коли він засурмить, довершиться Божа таємниця, як Він благовістив був Своїм рабам пророкам.

⁸ І голос, що я чув його з неба, став знов говорити зо мною й казати: Піди, та візьми розгорнену книжку з руки Ангола, що стоїть на морі й землі.

⁹ І пішов я до Ангола та й промовив йому, щоб дав мені книжку. А він мені каже: Візьми, і з'їж її! І гіркість учинить вона для твого живота, та в устах твоїх буде солодка, як мед.

¹⁰ І я взяв з руки Ангола книжку та й з'їв її. І була вона в устах моїх, немов мед той, солодка. Та коли її з'їв, вона гіркість зробила в моїм животі...

¹¹ І сказали мені: Ти мусиш знову пророкувати про народи, і поган, і язики, і про багато царів.

РОЗДІЛ: 11

¹ дано тростину мені, подібну до палиці, і сказано: Устань, і змірйай храма Божого й жертівника, і тих, хто вклоняється в ньому.

² А двір, що за храмом, лиши та не мірйай його, бо він даний поганам, і сорок два місяці будуть топтати вони святе місто.

³ І звелю Я двом свідкам Своїм, і будуть вони пророкувати тисячу двісті й шістдесят день, зодягнені в волосяницю.

⁴ Вони дві оливів та два свічники, що стоять перед Богом землі.

⁵ І коли б хто схотів учинити їм кривду, то вийде огонь з їхніх уст, і поїсть ворогів їхніх. А коли хто захоче вчинити їм кривду, той отак мусить бути забитий.

⁶ Вони мають владу небо замкнути, щоб за днів їхніх пророцтва не йшов дощ. І мають владу вони над водою, у кров обертати її, і вдарити землю всілякою карою, скільки разів вони схочуть.

⁷ А коли вони скінчать свідоцтво своє, то звірина, що з безодні виходить, із ними війну поведе, і вона їх переможе та їх повбиває.

⁸ І їхні трупи полишить на майдані великого міста, що зветься духовно Содом і Єгипет, де й Господь наш був розп'ятий.

⁹ І багато з народів, і з племен, і з язиків, і з поган будуть дивитися півчверта дні на їхні трупи, не дозволять покласти в гроби їхніх трупів.

¹⁰ А мешканці землі будуть тішитися та радіти над ними, і дарунки пошлють один одному, бо мучили ці два пророки мешканців землі.

¹¹ А по півчверта днів дух життя ввійшов у них від Бога, і вони повставали на ноги свої. І напав жах великий на тих, хто дивився на них!

¹² І почули вони гучний голос із неба, що їм говорив: Зійдіть сюди! І на небо зійшли вони в хмарі, і вороги їхні дивились на них.

¹³ І тієї години зчинився страшний землетрус, і десята частина міста того завалилась... І в цім трусі загинуло сім тисяч людських імен, а решта обгорнена жахом була, і вони віддали славу Богу Небесному!...

¹⁴ Друге горе минуло! Ото незабаром настане за ним третє горе!

- ¹⁵ І засурмив сьомий Ангол, і на небі зчинились гучні голоси, що казали: Перейшло панування над світом до Господа нашого та до Христа Його, і Він зацарює на вічні віки!
- ¹⁶ І двадцять чотири старці, що на престолах своїх перед Богом сидять, попадали на обличчя свої, та й уклонилися Богові,
- ¹⁷ кажучи: Дяку складаємо Тобі, Господи, Боже Вседержителю, що Ти є й що Ти був, що прийняв Свою силу велику та й зацарював!
- ¹⁸ А погани розлютилися, та гнів Твій прийшов, і час настав мертвих судити, і дати заплату рабам Твоїм, пророкам і святим, і тим, хто Ймення Твого боїться малим і великим, і знищити тих, хто нищить землю.
- ¹⁹ І розкрився храм Божий на небі, і ковчег заповіту Його в Його храмі з'явився. І зчинилися блискавки, і гуркіт, і громи, і землетрус, і великий град...

РОЗДІЛ: 12

- ¹ з'явилась на небі велика ознака: Жінка, зодягнена в сонце, а під ногами її місяць, а на її голові вінок із дванадцяти зір.
- ² І вона мала в утробі, і кричала від болю, та муки терпіла від породу.
- ³ І з'явилася інша ознака на небі, ось змії червоноогняний, великий, що мав сім голів та десять рогів, а на його головах сім вінців.
- ⁴ Його хвіст змів третину зір із Неба та й кинув додолу. І змії стояв перед жінкою, що мала вродити, щоб з'їсти дитину її, коли вродить...
- ⁵ І дитину вродила вона чоловічої статі, що всі народи має пасти залізним жезлом. І дитина її була взята до Бога, і до престолу Його.
- ⁶ А жінка втекла на пустиню, де вона мала місце, від Бога для неї вготоване, щоб там годували її тисячу двісті шістдесят день.
- ⁷ І сталась на небі війна: Михаїл та його Анголи вчинили зо змієм війну. І змії воював та його анголи,
- ⁸ та не втрималися, і вже не знайшлося їм місця на небі.
- ⁹ І скинений був змії великий, вуж стародавній, що зветься диявол і сатана, що зводить усесвіт, і скинений був він додолу, а з ним і його анголи були скинені.
- ¹⁰ І я почув гучний голос на небі, який говорив: Тепер настало спасіння, і сила, і царство нашого Бога, і влада Христа Його, бо скинений той, хто братів наших скаржив, хто перед нашим Богом оскаржував їх день і ніч!
- ¹¹ І вони його перемогли кров'ю Агнця та словом свого засвідчення, і не полюбили життя свого навіть до смерті!
- ¹² Через це звеселися ти, небо, та ті, хто на нім пробуває! Горе землі та морю, до вас бо диявол зійшов, маючи лютість велику, знаючи, що короткий час має!
- ¹³ А коли змії побачив, що додолу він скинений, то став переслідувати жінку, що вродила хлоп'я.
- ¹⁴ І жінці дані були дві крилі великого орла, щоб від змії летіла в пустиню до місця свого, де будуть її годувати час, і часи, і півчасу.
- ¹⁵ І пустив змії за жінкою з уст своїх воду, як річку, щоб річка схопила її.
- ¹⁶ Та жінці земля допомогла, і розкрила земля свої уста, та й випила річку, яку змії був

пустив із своїх уст...

17 І змії розлютувався на жінку, і пішов воювати з останком насіння її, що вони бережуть Божі заповіді та мають свідоцтво Ісусове.

РОЗДІЛ: 13

(12-18)

1 Я став на морському піску. (13-1) І я бачив звірину, що виходила з моря, яка мала десять рогів та сім голів, а на рогах її було десять вінців, а на її головах богозневажні імена.

2 А звірина, що я її бачив, подібна до риса була, а ноги її як ведмежі, а паща її немов лев'яча паща. І змії дав їй свою силу, і престола свого, і владу велику.

3 А одна з її голів була ніби забита на смерть, але рана смертельна її вздоровилась. І вся земля дивувалась, слідкуючи за звіриною!

4 І вклонилися змієві, що дав владу звірині. І вклонились звірині, говорячи: Хто до звірини подібний, і хто воювати з нею може?

5 І їй дано уста, що говорили зухвале та богозневажне. І їй дано владу діяти сорок два місяці.

6 І відкрила вона свої уста на зневагу проти Бога, щоб богозневажати Ім'я Його й оселю Його, та тих, хто на небі живе.

7 І їй дано провадити війну зо святими, та їх перемогти. І їй дана влада над кожним племенем, і народом, і язиком, і людом.

8 І їй вклоняться всі, хто живе на землі, що їхні імена не написані в книгах життя Агнця, заколеного від закладин світу.

9 Коли має хто вухо, нехай слухає:

10 Коли хто до полону веде, сам піде в полон. Коли хто мечем убиває, такий мусить сам бути вбитий мечем! Отут терпеливість та віра святих!

11 І бачив я іншу звірину, що виходила з землі. І вона мала два роги, подібні ягнячим, та говорила, як змії.

12 І вона виконувала всю владу першої звірини перед нею, і робила, щоб земля та ті, хто живе на ній, вклонилися першій звірині, що в неї вздоровлена була її рана смертельна.

13 І чинить вона великі ознаки, так що й огонь зводить з неба додолу перед людьми.

14 І зводить вона мешканців землі через ознаки, що їй дано їй чинити перед звіриною, намовляючи мешканців землі зробити образа звірини, що має рану від меча, та живе.

15 І дано їй вкласти духа образів звірини, щоб заговорив образ звірини, і зробити, щоб усі, хто не поклониться образів звірини, побиті були.

16 І зробить вона, щоб усім малим і великим, багатим і вбогим, вільним і рабам було дано знамено на їхню правицю або на їхні чола,

17 щоб ніхто не міг ані купити, ані продати, якщо він не має знамена ймення звірини, або числа ймення його...

18 Тут мудрість! Хто має розум, нехай поррахує число звірини, бо воно число людське. А число її шістсот шістдесят шість.

РОЗДІЛ: 14

- 1** Я глянув, і ось Агнець стоїть на Сіонській горі, а з Ним сто сорок чотири тисячі, що мають Ім'я Його й Ім'я Отця Його, написане на своїх чолах.
- 2** І почув я голос із неба, немов шум великої води, і немов гук міцного грому. І почув я голос гусярів, що грали на гусях своїх,
- 3** і співали, як пісню нову перед престолом і перед чотирьома тваринами й старцями. І ніхто не міг навчитися пісні, окрім цих ста сорока чотирьох тисяч, викуплених від землі.
- 4** Це ті, хто не осквернився з жінками, бо чисті вони. Вони йдуть за Агнцем, куди Він іде. Вони викуплені від людей, первістки Богові й Агнцеві,
- 5** не знайшлося бо підступу в їхніх устах, бо вони непорочні!
- 6** І побачив я іншого Ангола, що летів серед неба, і мав благовістити вічну Євангелію мешканцям землі, і кожному людові, і племені, і языку, і народові.
- 7** І він говорив гучним голосом: Побійтеся Бога та славу віддайте Йому, бо настала година суду Його, і вклоніться Тому, Хто створив небо, і землю, і море, і водні джерела!
- 8** А інший, другий Ангол летів слідом і казав: Упав, упав Вавилон, город великий, бо лютим вином розпусти своєї він напоїв усі народи!
- 9** А інший, третій Ангол летів услід за ним, гучним голосом кажучи: Коли хто вклоняється звірині та образу її, і приймає знамено на чолі своїм чи на руці своїй,
- 10** то той питиме з вина Божого гніву, вина незмішаного в чаші гніву Його, і буде мучений в огні й сірці перед Анголами святими та перед Агнцем.
- 11** А дим їхніх мук підійматиметься вічні віки. І не мають спокою день і ніч усі ті, хто вклоняється звірині та образу її, і приймає знамено ймення його.
- 12** Тут терпеливість святих, що додержують заповіді Божі та Ісусову віру!
- 13** І почув я голос із неба, що до мене казав: Напиши: Блаженні ті мертві, хто з цього часу вмирає в Господі! Так, каже Дух, вони від праць своїх заспокояться, бо їхні діла йдуть за ними слідом.
- 14** І я глянув, і ото біла хмара, а на хмарі сидить подібний до Людського Сина. Він мав на своїй голові золотого вінця, а в руці його гострий серп.
- 15** І інший Ангол вийшов із храму, і гучним голосом кликнув до того, хто на хмарі сидів: Пошли серпа свого й жни, бо настала година пожати, дозріло бо жниво землі!
- 16** І той, хто на хмарі сидів, скинув додолу серпа свого, і земля була вижата.
- 17** І інший Ангол вийшов із храму, що на небі, і він мав гострого серпа.
- 18** І інший Ангол, що мав владу над огнем, вийшов від жертівника. І він гучним голосом кликнув до того, що мав гострого серпа, говорячи: Пошли свого гострого серпа, і позбирай грона земної виноградини, бо грона її вже допіли.
- 19** І Ангол кинув додолу серпа свого, і зібрав виноград на землі, і вкинув в велике чавило Божого гніву.
- 20** І потовчене було чавило за містом, і потекла кров із чавила аж до кінських вуздечок, на тисячу шістсот стадій...

РОЗДІЛ: 15

- 1** бачив я інше знамено на небі, велике та дивне, сім Анголів, що сім кар вони мали, бо ними кінчався гнів Божий.
- 2** І я бачив щось, ніби як море скляне, з огнем перемішане. А ті, що перемогли

звірину та образа його, і знамено його, і число його ймення, стояли на морі склянім, та мали гусли Божі.

³ І співали вони пісню Мойсея, раба Божого, і пісню Агнця, говорячи: Великі та дивні діла Твої, о Господи, Боже Вседержителю! Справедливі й правдиві дороги Твої, о Царю святих!

⁴ Хто Тебе, Господи, не побоїться, та Ймення Твого не прославить? Бо один Ти святий, бо народи всі прийдуть та вклоняться перед Тобою, бо з'явилися суди Твої!

⁵ А по цьому я глянув, і ось відчинився храм скинії свідчення в небі,

⁶ і сім Анголів вийшли з храму, і сім кар вони мали. Вони були вдягнені в шати льняні, чисті й ясні, і підперезані довкола грудей золотими поясами.

⁷ І одна з чотирьох тих тварин дала сімом Анголам сім чаш золотих, наповнених гніву Бога, що живе повік віку.

⁸ І храм переповнився димом від Божої слави, і від сили Його. Та до храму ніхто не спромігся ввійти, аж поки не скінчилися ті сім кар сімох Анголів.

РОЗДІЛ: 16

І я почув гучний голос із храму, що казав до семи Анголів: Ідіть, і вилийте на землю сім чаш гніву Божого!

² І пішов перший Ангол, і вилив на землю чашу свою. І шкідливі та люті болячки обсіли людей, хто мав знамено звірини й вклонявся її образу.

³ А другий Ангол вилив свою чашу до моря. І сталася кров, немов у мерця, і кожна істота жива вмерла в морі.

⁴ Третій же Ангол вилив чашу свою на річки та на водні джерела, і сталася кров.

⁵ І почув я Ангола вод, який говорив: Ти праведний, що Ти є й що Ти був, і святий, що Ти це присудив!

⁶ Бо вони пролили кров святих та пророків, і Ти дав їм напиться крові. Вони варті того!

⁷ І я чув, як жертівник говорив: Так, Господи, Боже Вседержителю! Правдиві й справедливі суди Твої!

⁸ А Ангол четвертий вилив свою чашу на сонце. І дано йому палити людей огнем.

⁹ І спека велика палила людей, і зневажали вони Ім'я Бога, що має владу над карами тими, і вони не покаялися, щоб славу віддати Йому.

¹⁰ А п'ятий Ангол вилив чашу свою на престола звірини. І затьмилося царство її, і люди від болю кусали свої язика,

¹¹ і Бога Небесного вони зневажали від болю свого й від своїх болячок, та в учинках своїх не покаялись!

¹² Шостий же Ангол вилив чашу свою на річку велику Ефрат, і вода її висохла, щоб приготувати дорогу царям, які від схід сонця.

¹³ І я бачив, що виходили з уст змія, і з уст звірини, і з уст неправдивого пророка три духи нечисті, як жаби,

¹⁴ це духи демонські, що чинять ознаки. Вони виходять до царів усього всесвіту, щоб зібрати їх на війну того великого дня Вседержителя Бога.

¹⁵ Ось іду, немов злодій! Блаженний, хто чуйний, і одержу свою береже, щоб нагим не ходити, і щоб не бачили ганьби його!

¹⁶ І зібрав їх на місце, яке по-єврейському зветься Армагеддон.

- ¹⁷ Сьомий же Ангол вилив чашу свою на повітря. І голос гучний залунав від небесного храму з престолу, говорячи: Сталося!
- ¹⁸ І сталися блискавки й гуркіт та громи, і сталося велике трясіння землі, якого не було, відколи людина живе на землі... Великий такий землетрус, такий міцний!
- ¹⁹ І місто велике розпалося на три частині, і попадали людські міста... І великий Вавилон був згаданий перед Богом, щоб дати йому чашу вина Його лютого гніву...
- ²⁰ І зник кожен острів, і не знайдено гір!...
- ²¹ І великий град, як важкі тягарі, падав із неба на людей. І люди зневажали Бога за покарання градом, бо кара Його була дуже велика!...

РОЗДІЛ: 17

- І** прийшов один із семи Анголів, що мають сім чаш, і говорив зо мною, кажучи: Підійди, я покажу тобі засудження великої розпусниці, що сидить над багатьма водами.
- ² З нею розпусту чинили земні царі, і вином розпусти її впивались мешканці землі.
- ³ І в душі повів він мене на пустиню. І побачив я жінку, що сиділа на червоній звірині, переповненій іменами богозневажними, яка мала сім голів і десять рогів.
- ⁴ А жінка була одягнена в порфіру й кармазин, і приоздоблена золотом і дорогоцінним камінням та перлами. У руці своїй мала вона золоту чашу, повну гидоти та нечести розпусти її.
- ⁵ А на чолі її було написане ім'я, таємниця: Великий Вавилон, мати розпусти й гидоти землі.
- ⁶ І бачив я жінку, п'яну від крові святих і від крові мучеників Ісусових, і, бачивши її, дивувався я дивом великим.
- ⁷ А Ангол промовив до мене: Чого ти дивуєшся? Я скажу тобі таємницю жінки й звірини, яка носить її, яка має сім голів і десять рогів.
- ⁸ Звірина, яку бачив я, була і нема, і має вийти з безодні і піде вона на погибіль. А мешканці землі, що їхні імена не записані в книгу життя від закладін світу, дивуватися будуть, як побачать, що звірина була і нема, і з'явиться.
- ⁹ Тут розум, що має він мудрість. Сім голів це сім гір, що на них сидить жінка. І сім царів,
- ¹⁰ п'ять їх упало, один є, другий іще не прийшов, а як прийде, то мусить він трохи пробути.
- ¹¹ І звірина, що була і нема, і вона сама восьма й з сімох, і йде на погибіль.
- ¹² А десять тих рогів, що бачив ти їх, то десять царів, що ще не прийняли царства, але приймуть владу царську із звіриною на одну годину.
- ¹³ Вони мають одну думку, а силу та владу свою віддадуть звірині.
- ¹⁴ Вони воюватимуть проти Агнця та Агнець переможе їх, бо Він Господь над панамі та Цар над царями. А ті, хто з Ним, покликані, і вибрані, і вірні.
- ¹⁵ І говорить до мене: Води, що бачив ти їх, де сидить та розпусниця, то народи та люди, і племена та язики.
- ¹⁶ А десять рогів, що ти бачив їх, та звірина, вони зненавидять розпусницю, спустошать її й обнажать, і з'їдять її тіло, і огнем її спалять.

¹⁷ Бо Бог дав їм до серця, щоб волю чинили Його, маючи одну думку, і щоб царство своє віддали звірині, аж поки не виповняться слова Божі.

¹⁸ А жінка, яку ти бачив, то місто велике, що панує над царями земними.

РОЗДІЛ: 18

Після цього побачив я іншого Ангола, що сходив із неба, і що владу велику він мав. І земля освітілась від слави його.

² І він гучним голосом кликнув, говорячи: Упав, упав великий Вавилон! Став він оселею демонів, і сховищем усякому духові нечистому, і сховищем усіх птахів нечистих та ненавидних,

³ бо лютим вином розпусти своєї він напоїв всі народи! І земні царі з ним розпусти чинили, а земні купці збагатили від сили розкоші його!

⁴ І почув я інший голос із неба, який говорив: Вийдіть із нього, люди мої, щоб не сталися ви спільниками гріхів його, і щоб не потрапили в карання його.

⁵ Гріхи бо його досягли аж до неба, і Бог ізгадав про неправди його.

⁶ Відплатіть ви йому, як і він вам платив, і вдвоє подвойте йому за вчинки його! Удвоє налийте до чаші, що нею він вам наливав!

⁷ Скільки він славив себе та розкошував, стільки муки та смутку завдайте йому! Бо в серці своєму говорить: Сиджу, як цариця, і я не вдова, і бачити смутку не буду!

⁸ Через це одного дня прийдуть кари його, смерть, і плач, і голод, і спалений буде огнем, бо міцний Господь, Бог, що судить його!

⁹ І будуть плакати та голосити за ним царі земні, що з ним розпусти чинили та розкошували, коли побачать дим пожежі його.

¹⁰ Вони через страх його мук стоятимуть здалека та говоритимуть: Горе, горе, о місто велике, Вавилоне, місто могутнє, бо суд твій прийшов однієї години!

¹¹ І земні купці будуть плакати та голосити за ним, бо ніхто не купує вже їхнього вантажу,

¹² вантажу золота, і срібла, і каміння дорогоцінного, і перел, і віссону, і порфіри, і шовку, і кармазину, і всякого дерева запашного, і всякого посуду з слонової кости, і всякого посуду з дорогоцінного дерева, і мідяного, і залізного, і мармурового,

¹³ і кориці, і шафрану, і пахощів, і мирри, і ливану, і вина, і оливи, і тонкої муки, і пшениці, і товару, і вівців, і коней, і возів, і рабів, і душ людських.

¹⁴ І плоди пожадливості душі твоєї відійшли від тебе, і все сите та світле пропало для тебе, і вже їх ти не знайдеш!

¹⁵ Купці цими речами, що вони збагатилися з нього, від страху мук його стануть здалека, і будуть плакати та голосити,

¹⁶ і казати: Горе, горе, місто велике, зодягнене в віссон і порфіру та в кармазин, і прикрашене золотом і дорогоцінним камінням та перлами,

¹⁷ бо за одну годину згинуло таке велике багатство... І кожен стерник, і кожен, хто пливає на кораблях, і моряки, і всі, хто працює на морі, стали здалека,

¹⁸ і, бачивши дим від пожежі його, кричали й казали: Котре до великого міста подібне?

¹⁹ І вони посипали порохом голови свої, і закричали, плачучи та голосячи, і кажучи: Горе, горе, місто велике, що в ньому з його дорогоцінностей збагатилися всі, хто має кораблі на морі, бо за одну годину воно спорожніло!

- ²⁰ Радій з цього, небо, і святі апостоли та пророки, бо Бог виконав суд ваш над ним!
- ²¹ І один сильний Ангол узяв великого каменя, як жорно, і кинув до моря, говорячи: З таким розгоном буде кинений Вавилон, місто велике, і вже він не знайдеться!
- ²² І голос гусярів, і співаків, і сопільників, і сурмачів уже не буде чутий в тобі! І вже не знайдеться в тобі жадного мистця й ніякого мистецтва, і шум жорен уже не буде чутий в тобі!
- ²³ І світло свічника вже не буде світити в тобі, і голос молодого й молодої вже не буде чутий в тобі. Бо купці твої були земні вельможі, бо твоїм ворожитством були зведені всі народи!
- ²⁴ Бо в нім знайдена кров пророків, і святих, і побитих усіх на землі...

РОЗДІЛ: 19

По цьому почув я наче гучний голос великого натовпу в небі, який говорив: Алілуя! Спасіння, і слава, і сила Господеві нашому,

- ² правдиві бо та справедливі суди Його, бо Він засудив ту велику розпусницю, що землю зіпсула своєю розпущою, і помстив за кров Своїх рабів з її рук!
- ³ І вдруге сказали вони: Алілуя! І з неї дим виступає на вічні віки!
- ⁴ І попадали двадцять чотири старці й чотири тварині, і поклонилися Богові, що сидить на престолі, говорячи: Амінь, алілуя!
- ⁵ А від престолу вийшов голос, що кликав: Хваліть Бога нашого, усі раби Його, і всі, хто боїться Його, і малі, і великі!
- ⁶ І почув я ніби голос великого натовпу, і наче шум великої води, і мов голос громів гучних, що вигукували: Алілуя, бо запанував Господь, наш Бог Вседержитель!
- ⁷ Радіймо та тішмося, і даймо славу Йому, бо весілля Агнця настало, і жона Його себе приготувала!
- ⁸ І їй дано було зодягнутися в чистий та світлий вісон, бо віссон то праведність святих.
- ⁹ І сказав він мені: Напиши: Блаженні покликані на весільну вечерю Агнця! І сказав він мені: Це правдиві Божі слова!
- ¹⁰ І я впав до його ніг, щоб вклонитись йому. І він каже мені: Таж ні! Я співслуга твій та братів твоїх, хто має засвідчення Ісусове, Богові вклонися! Бо засвідчення Ісусове, то дух пророцтва.
- ¹¹ І побачив я небо відкрите. І ось білий кінь, а Той, Хто на ньому сидів, зветься Вірний і Правдивий, і Він справедливо судить і воює.
- ¹² Очі Його немов полум'я огняне, а на голові Його багато вінців. Він ім'я мав написане, якого не знає ніхто, тільки Він Сам.
- ¹³ І зодягнений був Він у шату, покрашену кров'ю. А Йому на ім'я: Слово Боже.
- ¹⁴ А війська небесні, зодягнені в білий та чистий віссон, їхали вслід за Ним на білих конях.
- ¹⁵ А з Його уст виходив гострий меч, щоб ним бити народи. І Він пастиме їх залізним жезлом, і Він буде топтати чавило вина лютого гніву Бога Вседержителя!
- ¹⁶ І Він має на шаті й на стегнах Своїх написане ймення: Цар над царями, і Господь над панами.
- ¹⁷ І бачив я одного Ангола, що на сонці стояв. І він гучним голосом кликнув, кажучи до всіх птахів, що серед неба літали: Ходіть, і зберіться на велику Божу вечерю,

¹⁸ щоб ви їли тіла царів, і тіла тисячників, і тіла сильних, і тіла коней і тих, хто сидить на них, і тіла всіх вільних і рабів, і малих, і великих...

¹⁹ І я побачив звірину, і земних царів, і війська їхні, зібрані, щоб учинити війну з Тим, Хто сидить на коні, та з військом Його.

²⁰ І схоплена була звірина, а з нею неправдивий пророк, що ознаки чинив перед нею, що ними звів тих, хто знамено звірини прийняв і поклонився був образіві її. Обое вони були вкинені живими до огняного озера, що сіркою горіло...

²¹ А решта побита була мечем Того, Хто сидів на коні, що виходив із уст Його. І все птаство наїлося їхніми трупами...

РОЗДІЛ: 20

¹ бачив я Ангола, що сходив із неба, що мав ключа від безодні, і кайдани великі в руці своїй.

² І схопив він змія, вужа стародавнього, що диявол він і сатана, і зв'язав його на тисячу років,

³ та й кинув його до безодні, і замкнув його, і печатку над ним поклав, щоб народи не зводив уже, аж поки не скінчиться тисяча років. А по цьому він розв'язаний буде на короткий час.

⁴ І бачив я престоли та тих, хто сидів на них, і суд їм був даний, і душі стятих за свідчення про Ісуса й за Слово Боже, які не вклонились звірині, ані образіві її, і не прийняли знамена на чола свої та на руку свою. І вони ожили, і царювали з Христом тисячу років.

⁵ А інші померлі не ожили, аж поки не скінчиться тисяча років. Це перше воскресіння.

⁶ Блаженний і святий, хто має частку в першому воскресінні! Над ними друга смерть не матиме влади, але вони будуть священиками Бога й Христа, і царюватимуть з Ним тисячу років.

⁷ Коли ж скінчиться тисяча років, сатана буде випущений із в'язниці своєї.

⁸ І вийде він зводити народи, що вони на чотирьох краях землі, Гоґа й Маґоґа, щоб зібрати їх до бою, а число їхнє як морський пісок.

⁹ І вийшли вони на ширину землі, і оточили табір святих та улюблене місто. І зійшов огонь з неба, і пожер їх.

¹⁰ А диявол, що зводив їх, був укинений в озеро огняне та сірчане, де звірина й пророк неправдивий. І мучені будуть вони день і ніч на вічні віки.

¹¹ І я бачив престола великого білого, і Того, Хто на ньому сидів, що від лиця Його втекла земля й небо, і місця для них не знайшлося.

¹² І бачив я мертвих малих і великих, що стояли перед Богом. І розгорнулися книги, і розгорнулась інша книга, то книга життя. І суджено мертвих, як написано в книгах, за вчинками їхніми.

¹³ І дало море мертвих, що в ньому, і смерть і ад дали мертвих, що в них, і суджено їх згідно з їхніми вчинками.

¹⁴ Смерть же та ад були вкинені в озеро огняне. Це друга смерть, озеро огняне.

¹⁵ А хто не знайшовся написаний в книзі життя, той укинений буде в озеро огняне...

РОЗДІЛ: 21

1 бачив я небо нове й нову землю, перше бо небо та перша земля проминули, і моря вже не було.

2 І я, Іван, бачив місто святе, Новий Єрусалим, що сходив із неба від Бога, що був приготований, як невіста, прикрашена для чоловіка свого.

3 І почув я гучний голос із престолу, який кликав: Оце оселя Бога з людьми, і Він житиме з ними! Вони будуть народом Його, і Сам Бог буде з ними,

4 і Бог кожну сльозу з очей їхніх зітре, і не буде вже смерти. Ані смутку, ані крику, ані болю вже не буде, бо перше минулося!

5 І сказав Той, Хто сидить на престолі: Ось нове все творю! І говорить: Напиши, що слова ці правдиві та вірні!

6 І сказав Він мені: Сталося! Я Альфа й Омега, Початок і Кінець. Хто прагне, тому дармо Я дам від джерела живої води.

7 Переможець наслідить усе, і Я буду Богом для нього, а він Мені буде за сина!

8 А лякливим, і невірним, і мерзким, і душогубам, і розпусникам, і чарівникам, і ідолянам, і всім неправдомовцям, їхня частина в озері, що горить огнем та сіркою, а це друга смерть!

9 І прийшов до мене один із семи Анголів, що мають сім чаш, наповнених сімома останніми карами, та й промовив до мене, говорячи: Ходи, покажу я тобі невісту, жону Агнця.

10 І заніс мене духом на гору велику й високу, і місто велике мені показав, святий Єрусалим, що сходив із неба від Бога.

11 Славу Божу він має. А світлість його подібна до каменя дорогоцінного, як каменя ясписа, що блищить, як кришталь.

12 Мур воно мало великий і високий, мало дванадцять брам, а на брамах дванадцять Анголів та ймення написані, а вони імення дванадцятьох племен синів Ізраїля.

13 Від сходу три брамі, і від півночі три брамі, і від півдня три брамі, і від заходу три брамі.

14 І міський мур мав дванадцять підвалин, а на них дванадцять імен дванадцяти апостолів Агнця.

15 А той, хто зо мною говорив, мав міру, золоту тростину, щоб зміряти місто, і брами його і його мур.

16 А місто чотирикутне, а довжина його така, як і ширина. І він зміряв місто тростиною на дванадцять тисяч стадій; довжина, і ширина, і вишина його рівні.

17 І зміряв він мур його на сто сорок чотири лікті міри людської, яка й міра Ангола.

18 Його мур був збудований з яспису, а місто було щире золото, подібне до чистого скла.

19 Підвалини муру міського прикрашені були всяким дорогоцінним камінням. Перша підвалина яспис, друга сапфір, третя халкидон, четверта смарагд,

20 п'ята сардонікс, шоста сардій, сьома хризоліт, восьма берил, дев'ята топаз, десята хрисопрас, одинадцята якинт, дванадцята аметист.

21 А дванадцять брам то дванадцять перлин, і кожна брама зокрема була з однієї перлини. А вулиці міста щире золото, прозорі, як скло.

22 А храму не бачив я в ньому, бо Господь, Бог Вседержитель то йому храм і Агнець.

23 І місто не має потреби ні в сонці, ні в місяці, щоб у ньому світили, слава бо Божа його освітила, а світильник для нього Агнець.

24 І народи ходитимуть у світлі його, а земські царі принесуть свою славу до нього.

- ²⁵ А брами його зачиняться не будуть удень, бо там ночі не буде.
- ²⁶ І принесуть до нього славу й честь народів.
- ²⁷ І не ввійде до нього ніщо нечисте, ані той, хто чинить гидоту й неправду, але тільки ті, хто записаний у книзі життя Агнця.

РОЗДІЛ: 22

- ¹ І показав він мені чисту ріку живої води, ясну, мов кришталь, що випливала з престолу Бога й Агнця.
- ² Посеред його вулиці, і по цей бік і по той бік ріки дерево життя, що родить дванадцять раз плоди, кожного місяця приносячи плід свій. А листя дерев на вздоровлення народів.
- ³ І жадного прокляття більше не буде. І буде в ньому Престол Бога та Агнця, а раби Його будуть служити Йому,
- ⁴ і побачать лице Його, а Ймення Його на їхніх чолах.
- ⁵ А ночі вже більше не буде, і не буде потреби в світлі світильника, ані в світлі сонця, бо освітлює їх Господь, Бог, а вони царюватимуть вічні віки.
- ⁶ І сказав він до мене: Це вірні й правдиві слова, а Господь, Бог духів пророчих, послав Свого Ангола, щоб він показав своїм рабам, що незабаром статися мусить.
- ⁷ Ото, незабаром приходжу. Блаженний, хто зберігає пророчі слова цієї книги!
- ⁸ І я, Іван, чув і бачив оце. А коли я почув та побачив, я впав до ніг Ангола, що мені це показував, щоб поклонитись йому.
- ⁹ І сказав він до мене: Таж ні! Бо я співслуга твій і братів твоїх пророків, і тих, хто зберігає слова цієї книги. Богові поклонися!
- ¹⁰ І сказав він до мене: Не запечатуй слів пророцтва цієї книги. Час бо близький!
- ¹¹ Неправедний нехай чинить неправду ще, і поганий нехай ще опоганюється. А праведний нехай ще чинить правду, а святий нехай ще освячується!
- ¹² Ото, незабаром приходжу, і зо Мною заплата Моя, щоб кожному віддати згідно з ділами його.
- ¹³ Я Альфа й Омега, Перший і Останній, Початок і Кінець.
- ¹⁴ Блаженні, хто випере шати свої, щоб мати право на дерево життя, і ввійти брамами в місто!
- ¹⁵ А поза ним будуть пси, і чарівники, і розпусники, і душогуби, і ідоляни, і кожен, хто любить та чинить неправду.
- ¹⁶ Я, Ісус, послав Свого Ангола, щоб засвідчити вам це у Церквах. Я корінь і рід Давидів, зоря ясна і досвітня!
- ¹⁷ А Дух і невіста говорять: Прийди! А хто чує, хай каже: Прийди! І хто прагне, хай прийде, і хто хоче, хай воду життя бере дармо!
- ¹⁸ Свідкую я кожному, хто чує слова пророцтва цієї книги: Коли хто до цього додасть що, то накладе на нього Бог кари, що написані в книзі оцій.
- ¹⁹ А коли хто що відійме від слів книги пророцтва цього, то відійме Бог частку його від дерева життя, і від міста святого, що написане в книзі оцій.
- ²⁰ Той, Хто свідкує, говорить оце: Так, незабаром прийду! Амінь. Прийди, Господи Ісусе!
- ²¹ Благодать Господа нашого Ісуса Христа зо всіма вами! Амінь.

For other languages please go to www.wordproject.org